

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311201405
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5311201405.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnej veci plnoletého dieťaťa (navrhovateľ): L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., ul. L. č. XXXX/XX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., ul. L. č. XXXX/XX, proti osobe povinnej platením výživného (otec): Ing. J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., P. č. XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní plnoletého dieťaťa (navrhovateľ) a osoby povinnej platením výživného (otec) proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10C/38/2011-531 zo dňa 29. júna 2018, takto

rozhodol:

súd nepripúšťa zmenu návrhu na začatie konania navrhnutého v odvolaní navrhovateľa zo dňa 01.10.2018, ktorým je odporca povinný uhradiť mu sumu 3.000 eur z titulu úspor, nakoľko boli použité na renováciu bytu a žiada vyčíslieť úroky z omeškania s 8,26 % ročným úrokom.

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. mení tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca Ing. J. L. na navrhovateľa L. L. zo sumy 49,79 eur mesačne na sumu 150 eur mesačne, počnúc od 03.07.2012 do 29.08.2013.

Vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, a to ohľadom obdobia od 28.02.2011 do 02.07.2012 a obdobia od 30.08.2013 do 30.11.2013 p o - t v r d z u j e.

Ohľadom obdobia od 21.02.2011 do 27.02.2011 a obdobia od 01.12.2013 do 31.12.2013 zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Zameškané výživné za obdobie od 03.07.2012 do 29.08.2013 spolu v sume 1.290 eur je otec Ing. J. L. povinný zaplatiť navrhovateľovi L. L. v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Mení rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 8C/59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 30.06.2010.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 10C/38/2011-531 zo dňa 29.06.2018 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca Ing. J. L., nar. XX.XX.XXXX na navrhovateľa L. L., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 49,79 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne počnúc od 03.07.2012 do 27.05.2013, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred (výrok I.). Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol (výrok II.). Tým zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 8C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co 144/2010 zo dňa 30.06.2010

(výrok III.). Zameškané výživné za obdobie od 03.07.2012 do 27.05.2013 spolu v sume 980,88 eur zaviazal otca Ing. J. L., nar. XX.XX.XXXX zaplatiť navrhovateľovi L. L. nar. XX.XX.XXXX v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok IV.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

V preskúmvanej veci sa navrhovateľ ako plnoletý voči otcovi domáhal určenia výživného v sume 100 eur mesačne od 20.02.2011 z dôvodu dosiahnutia plnoletosti, návštevy strednej školy a výdavkov s tým spojených a po pripustenej zmene návrhu aj sumy 150 eur mesačne od 01.07.2012 do 31.12.2013.

Súd pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 26 ods. 1, § 32 ods. 5, § 62 ods. 1, 2, 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 3, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 2 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“ a § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“. V súdenom prípade sa navrhovateľ voči otcovi domáha určenia (správne zvýšenia) výživného, ktorý nárok si navrhovateľ voči otcovi uplatňuje za obdobie počnúc od 20.02.2011. Súd považoval za nesporné, že navrhovateľ uvedený návrh na zvýšenie výživného podal už ako plnoletý, a to dňa 28.02.2011, ktorým dňom sa začalo dané súdne konanie. S prihliadnutím k ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine a už uvedenému, že plnoletej osobe možno výživné priznať najskôr odo dňa začatia konania, je navrhovateľom ako plnoletou osobou uplatnený nárok za obdobie pred začatím daného súdneho konania, t. j. za obdobie od 20.02.2011 z týchto dôvodov neopodstatnený. Návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného za obdobie od 20.02.2011 do 27.02.2011 preto bez skúmania, či v uvedenom období existovala zmena pomerov na strane účastníkov oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom, odôvodňujúca zmenu výšky určeného výživného, zamietol.

V ďalšom konaní sa súd zaoberal návrhom navrhovateľa na zvýšenie výživného za nasledujúce obdobie počnúc od 28.02.2011. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľovi rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5P/247/2010-46 zo dňa 29.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/33/2011 zo dňa 28.04.2011, ktorým bol zamietnutý návrh otca na zverenie v tom čase maloletého navrhovateľa do striedavej starostlivosti rodičov a zrušenie výživného, ako aj bol zamietnutý návrh matky na zvýšenie výživného. V čase tohto posledného rozhodnutia o výživnom bol navrhovateľ študentom strednej školy v Kysuckom Novom Meste. Otec navrhovateľa bol nezamestnaný po tom, čo s ním bol dňom 30.04.2009 skončený pracovný pomer pre nadbytočnosť. Bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Podporu v nezamestnanosti nedostal. Od 01.12.2009 poberal peňažný príspevok za opatrovanie, ktorý mu bol do júna 2010 vyplácaný vo výške 192,94 eur mesačne a od júna 2010 vo výške 169,08 eur mesačne naďalej. V nadväznosti na citované posledné rozhodnutie o výživnom rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5P/247/2010-46 zo dňa 29.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/33/2011 zo dňa 28.04.2011, ktorým boli návrhy na zmenu vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi zamietnuté, zostala otcovi zachovaná vyživovacia povinnosť voči navrhovateľovi určená rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 8C/59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 30.06.2010 počnúc od 19.02.2007 vo výške 49,79 eur mesačne. V uvedenom období od 28.02.2011 bol navrhovateľ naďalej študentom Strednej odbornej školy strojníckej v Kysuckom novom Meste, a to od 01.09.2008 do 27.05.2013, štúdium ukončil maturitnou skúškou. V tomto období mal navrhovateľ naďalej zvýšené výdavky spojené so štúdiom na zakupovanie základných študijných potrieb a pomôcok, náklady na cestovné z miesta bydliska do miesta štúdia. Mal tiež aj náklady na voľnočasové aktivity (florbal, futbal, posilňovanie a s tým spojené náklady na zakupovanie iontových nápojov, vitamínov v súvislosti so zranením, ktoré utrpel), ako aj na základné životné potreby (stravu, bývanie, hygienické potreby, oblečenie, obuv, základnú zdravotnú starostlivosť a pod.). V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol navrhovateľ evidovaný v čase od 30.08.2013 do 04.12.2013. Dňom 05.12.2013 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu nástupu do zamestnania. Otec bol rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5P/247/2010-46 zo dňa 29.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/33/2011 zo dňa 28.04.2011 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a to až do 02.07.2012. V období od 01.08.2010, teda aj v období spadajúcom do obdobia posledného rozhodnutia o výživnom, až do 31.12.2011 bol otec na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, číslo CA2/OPHN/SOC/2013/37745-001 zo dňa 17.07.2013 uznaný za občana v hmotnej núdzi. Priznaná dávka v hmotnej núdzi za celé uvedené obdobie, po ktoré bol otec uznaný za občana v hmotnej núdzi, spolu vo výške 587,98 eur mu bola vyplatená až následne v mesiaci október 2013. Na rozdiel od pomerov otca v čase posledného rozhodnutia o výživnom v období mesiaca december 2011 až máj 2012 vykonával prácu na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 30.11.2011 v znení dodatkov k uvedenej dohode zo dňa 27.02.2012, zo dňa 26.03.2012 a zo dňa 25.04.2012 pre spoločnosť FCP-SK, s.r.o. a za uvedené obdobie dosiahol čistý príjem spolu vo výške 720 eur. Do 30.06.2012, rovnako ako v čase vyššie citovaného posledného rozhodnutia o

výživnom, otec poberal peňažný príspevok na opatrovanie v sume 192,94 eur mesačne od 01.12.2009 do 30.06.2010, v sume 169,08 eur mesačne od 01.07.2010 do 30.06.2011 a v sume 195,27 eur mesačne od 01.07.2011 do 30.06.2012. Dňom 03.07.2012 bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený z dôvodu nástupu do zamestnania do spoločnosti FCP-SK, s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 759,20 eur v roku 2012, vo výške 786,35 eur v roku 2013 a za obdobie od 01.01.2014 do 30.04.2014 vo výške 787,07 eur. Od 24.03.2015 bol otec opätovne zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Zároveň od posledného rozhodnutia o výživnom bol otcovi priznaný invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne, Ústredie, číslo: XXX XXX XXXXX zo dňa 10.09.2012, a to počnúc od 12.01.2012 vo výške 12 eur mesačne, od 01.01.2013 vo výške 12,60 eur mesačne, od 01.01.2014 v sume 13 eur mesačne, od 01.01.2015 vo výške 13,30 eur mesačne, od 01.01.2016 vo výške 13,50 eur mesačne, od 01.01.2017 vo výške 13,80 eur a od 01.01.2018 vo výške 14,20 eur mesačne. Prvýkrát bol otcovi dôchodok zo Slovenskej republiky poukázaný za obdobie od 12.01.2012 do 11.10.2012 dňa 24.09.2012 v úhrnnej sume 108 eur. Bol mu tiež priznaný invalidný dôchodok podľa právnych predpisov Českej republiky od 12.01.2012 v sume 7.690 Kč mesačne, od 01.01.2014 v sume 7.831 Kč mesačne, od 01.01.2015 v sume 7.979 Kč mesačne, od 01.01.2016 v sume 8.019 Kč mesačne, od 01.01.2017 v sume 8.252 Kč a od 01.01.2018 v sume 8.602 Kč mesačne. Podľa oznámenia Českej správy sociálneho zabezpečenia bol dátum zúčtovania výplaty invalidného dôchodku z Českej republiky za obdobie do 31.10.2012 v sume spolu 74.078 Kč dňa 09.11.2012. Matka navrhovateľa, ktorá je zároveň jeho splnomocnenou zástupkyňou v tomto konaní, bola rovnako ako v čase posledného rozhodovania o výživnom naďalej zamestnancom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s. Otec i matka obaja rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom na navrhovateľa mali vyživovaciu povinnosť aj k synovi D., a to až do 10.06.2014, kedy tento podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 6C/150/2014 ukončil sústavnú prípravu na povolanie vysokoškolským stupňom štúdia. Mali aj vyživovaciu povinnosť k dcére B., ktorá voči otcovi vedie konanie o zvýšenie výživného pod sp. zn. 8C/147/2005, ktoré konanie ku dňu rozhodovania súdu v danom súdnom konaní nie je právoplatne skončené a v ktorom konaní, je vzhľadom k vyjadreniu dcéry B., že bola vedená ako študentka do 20.07.2012 a vyjadreniu jej splnomocnenej zástupkyne na pojednávaní dňa 27.09.2012, z ktorého sa javí, že ešte v septembri 2012 mala táto vykonávať činnosti smerujúce k (riadnemu) ukončeniu štúdia, vykonávané dokazovanie aj ohľadom určenia záveru rozhodného obdobia pre určenie výživného na ňu. Súd pri komplexnom zhodnotení takto preukázaných pomerov na strane navrhovateľa a jeho rodičov i s prihliadnutím k tomu, že výživné má zodpovedať nielen odôvodneným potrebám osoby z výživného oprávnenej, ale jeho výška musí byť aj v schopnostiach a možnostiach osoby z výživného povinnej, dospel k záveru, že za obdobie od 28.02.2011 do 02.07.2012 zvýšenie výživného možné nie je, a to i napriek tomu, že u navrhovateľa zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného nastala, keďže navrhovateľ od posledného rozhodnutia o výživnom dovšil plnoletosť a u dospelého mladého muža sú výdavky na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby, spoločenské a kultúrne vyžitie vyššie, než je tomu u maloletého, hoc dospievajúceho chlapca. Pokiaľ však ide o otca súd v uvedenom období od 28.02.2011 do 02.07.2012 nemal preukázanú takú zmenu pomerov, na základe ktorej by mohol konštatovať záver, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa vyšším výživným, než v sume 49,79 eur mesačne určenej na navrhovateľa rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 8C/59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 30.06.2010.

Otec v uvedenom časovom období od 28.02.2011 do 02.07.2012 bol rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5 P 247/2010-49 zo dňa 29.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 CoP 33/2011 zo dňa 28.04.2011, ktorým súd návrhy na zmenu vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi zamietol, nezamestnaný, vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a až do 31.12.2011 bol uznaný za občana v hmotnej núdzi. Na dávky v hmotnej núdzi priznané otcovi za obdobie od 01.08.2010 do 31.12.2011 súd v uvedenom období od 28.02.2011 do 02.07.2012 prihliadať nemohol, nakoľko tieto mu boli vyplatené až po tomto období v mesiaci október 2013. Otec rovnako, ako v čase citovaného posledného rozhodnutia o výživnom, naďalej poberal peňažný príspevok na opatrovanie, a to vo výške 169,08 eur mesačne do 30.06.2011 a od 01.07.2011 do 30.06.2012 vo výške 195,27 eur mesačne. Za obdobie od 01.07.2012 do 02.07.2012 súd príjem otca preukázaný nemal v žiadnej výške. Zároveň v uvedenom období od 28.02. 2011 do 02.07.2012 trvala naďalej, rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom, aj jeho vyživovacia povinnosť k synovi D. ktorý sa až do 10.06.2014 naďalej pripravoval na svoje budúce povolanie a bol svojou výživou odkázaný na svojich rodičov a zároveň do uvedeného obdobia od 28.02.2011 do 02.07.2012 spadá aj vyživovacia povinnosť otca k dcére B., keďže k ukončeniu štúdia na vysokej škole u dcéry B. malo dôjsť až po uvedenom dátume 02.07.2012 (ako vyplynulo z uznesenia Krajského

súdu v Žiline č. k. 10Co/334/2016-566 zo dňa 26.07.2017 dcéra B. uvádzala, že bola študentkou do 20.07.2012 a z prednesu jej splnomocnenej zástupkyne na pojednávaní dňa 27.09.2012 sa javilo, že ešte v septembri 2012 mala dcéra B. vykonávať činnosti smerujúce k ukončeniu štúdia). Zmena pomerov na strane otca nastala od 08.12.2011 do 31.05.2012, kedy tento začal na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 30.11.2011 v znení jej dodatkov zo dňa 27.02.2012, zo dňa 26.03.2012 a zo dňa 25.04.2012 vykonávať prácu pre spoločnosť FCP-SK, s. r. o. a na základe tejto dohody o vykonaní práce si v období od 08.12.2011 do 31.05.2012 zvýšil svoj príjem o sumu 120 eur mesačne. Otec tak v období od 28.02.2011 do 30.06.2011 mal príjem vo výške 169,08 eur mesačne z titulu príspevku za opatrovanie, od 01.07.2011 do 07.12.2011 príjem vo výške 195,27 eur mesačne z titulu príspevku za opatrovanie a od 08.12.2011 do 31.12.2011 sa mu tento príjem zvýšil aj o príjem z dohody o vykonaní práce a od 01.01.2012 do 31.05.2012 mal príjem vo výške 195,27 eur mesačne z titulu príspevku za opatrovanie a 120 eur mesačne z titulu výkonu práce na základe dohody o vykonaní práce v znení jej dodatkov, od 01.06.2012 do 30.06.2012 vo výške 195,27 eur z titulu peňažného príspevku za opatrovanie a od 01.07.2012 do 02.07.2012 jeho príjem preukázaný nebol. Táto zmena pomerov na strane otca a zvýšenie jeho príjmu o sumu 120 eur mesačne z dohody o vykonaní práce za obdobie od 08.12. 2011 do 31.05.2012 však podľa názoru súdu nepredstavuje takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na navrhovateľa nad sumu výživného vo výške 49,79 eur mesačne určenú na navrhovateľa rozsudkom č. k. 8C/59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 30.06.2010, nakoľko nejde o zmenu trvalú, ale ide o zmenu iba prechodnú, dočasnú, nemeniacu podstatným spôsobom pomery otca tak, aby bolo možné konštatovať, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa výživným vyšším než v sume 49,79 € mesačne určeným rozsudkom č. k. 8C/59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 30.06.2010.

Podľa okresného súdu pokiaľ aj bol otcovi s účinnosťou od 12.01.2012 priznaný invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky v sume 12 eur mesačne a z Českej republiky v sume 7.690 Kč mesačne, nemohol na tento dôchodok za obdobie od 12.01.2012 do 02.07.2012 prihladať a hodnotiť na jeho základe zmenu pomerov u tohto, nakoľko tento dôchodok v uvedenom období od 12.01.2012 do 02.07.2012 mu reálne vyplatený nebol a k jeho výplate zo Slovenskej republiky v úhrnnej sume 108 eur došlo až dňa 24.09.2012 a dátum zúčtovania výplaty invalidného dôchodku z Českej republiky v úhrnnej výške 74.078 Kč bol až dňa 09.11.2012. Rovnako pokiaľ splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa poukazovala na to, že otec dostal odstupné vo výške približne 190.000 Kč a žiadala, aby bolo aj na túto sumu pri svojom rozhodovaní o výživnom prihladané, bol súd toho názoru, že na tento príjem otca v danom súdnom konaní prihladať nemôže. Ako vyplynulo zo záverov uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 10Co/334/2016-566 zo dňa 26.07.2017, vzhľadom na charakter tejto pracovnej odmeny a skončenie pracovného pomeru pre nadbytočnosť je nutné rozpočítať predmetný príjem na nasledujúce mesiace, v ktorých bola otcovi vyplácaná aj dávka v nezamestnanosti. Z obsahu spisu sp. zn. 8C/147/2005 mal súd preukázané, že otcovi bola vyplácaná podpora v nezamestnanosti od 01.05.2009 do 18.12.2009. Na toto obdobie aj s prihladením k citovaným záverom Krajského súdu v Žiline v uznesení č. k. 10Co/334/2016-566 zo dňa 26.07.2017 považoval za potrebné otcov získať odstupné započítať, a keďže toto obdobie predchádza obdobiu, za ktoré súd o výživnom na navrhovateľa rozhoduje a za ktoré aj pomery navrhovateľa a otca skúma, nie je možné na tento príjem otca v danom súdnom konaní prihladať. Ani z toho dôvodu, že tento príjem otca bol známy už v čase predchádzajúcich konaní o výživnom na navrhovateľa, v dôsledku čoho nepredstavuje pre dané konanie novú skutočnosť, ktorú by bolo možné zhodnotiť ako zmenu pomerov na strane otca oproti jeho pomerom v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom na navrhovateľa. Z týchto dôvodov preto súd na tento príjem otca v danom súdnom konaní neprihliadal. Z rovnakých dôvodov nemohol prihladať ani na tvrdenia splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, že otec tesne pred rozvodom v roku 2002 vybral spoločné prostriedky, zobral zo spoločného majetku určitý majetok, nakoľko tieto tvrdenia s ohľadom časového obdobia, do ktorého ich splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa zaradila, spadali do obdobia ešte predchádzajúcich súdnych konaní o výživnom na navrhovateľa. Nešlo preto o nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu pomerov účastníkov v danom súdnom konaní oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom. Súd neprihliadal ani na jej tvrdenie, že otec odpredal motorové vozidlo a finančné prostriedky neboli zahrnuté ani do masy bezpodielového spoluvlastníctva, ani nie sú zohľadnené v tomto konaní, ani v konaní dcéry B.. S prihladením k uvedenému vyjadreniu splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, že prostriedky z predaja neboli zahrnuté ani do masy bezpodielového spoluvlastníctva, súd vyvodil, že aj tento majetok - motorové vozidlo bolo známe už v čase predchádzajúcich súdnych konaní o výživnom na navrhovateľa, a preto ani tento majetok nepredstavuje okolnosť majúcu za následok iné pomery účastníkov, než tomu bolo v čase posledného rozhodnutia o výživnom. Z tohto dôvodu ani na toto

jej tvrdenie neprihliadal, v konaní ďalej nevykonával dokazovanie ohľadom týchto tvrdení, nakoľko to považoval za nadbytočné. Tiež pokiaľ táto poukazovala na to, že otec získal finančné zadostučinenie vo výške približne 15.000 eur, súd z hľadiska určenia výživného na navrhovateľa na tento príjem otca prihliadať nemohol, nakoľko uvedené finančné zadostučinenie tento získal až v následnom období po období, ktoré je predmetom daného konania. Na toto otcom získané zadostučinenie môže súd prihliadať iba z hľadiska prípadnej lehoty splatnosti prípadného zameškaného výživného tak, ako v uznesení č. k. 8Co/354/2017-344 zo dňa 28.12.2017 poukázal aj odvolací súd (bod 21). Zo všetkých uvedených dôvodov preto u otca za uvedené obdobie od 28.02.2011 do 02.07.2012 nemal preukázané také pomery, na základe ktorých by mohol konštatovať, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na navrhovateľa vyšším výživným než bolo výživné určené v sume 49,79 eur, hoci nepochybne by potreby navrhovateľa vyššie výživné odôvodňovali. Návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného za obdobie od 28.02.2011 do 02.07.2012 bol preto nútený zamietnuť.

Zmenu pomerov na strane otca mal súd preukázanú až počnúc dňom 03.07.2012, kedy sa otec zamestnal v spoločnosti FCP-SK, s.r.o. a zamestnaním získal pravidelne sa opakujúci príjem. Otec zo zamestnania v spoločnosti FCP-SK, s.r.o. dosiahol v roku 2012 počnúc od 02.07.2012 do 31.12.2012 priemerný čistý mesačný príjem v sume 759,20 eur, za rok 2013 v sume 786,35 eur a za obdobie roku 2014 od 01.01.2014 do 30.04.2014 v sume 787,07 eur. Zároveň v mesiaci september 2012 mu bol vyplatený prvýkrát, a to dňa 24.09.2012 invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky v úhrnej sume 108 eur a dňa 09.11.2012 mu bolo vykonané zúčtovanie výplaty invalidného dôchodku v Českej republike v sume spolu 74.078 Kč. Príjem otca od 03.07.2012 do mesiaca september 2012 preto pozostával zo mzdy dosiahnutej v zamestnaní v spoločnosti FCP-SK, s.r.o. a od mesiaca september 2012 mal príjem aj z invalidného dôchodku. Opísaná zmena pomerov na jeho strane podľa názoru súdu predstavuje takú zmenu, ktorá je podstatná, zásadná a kvalifikovaná a odôvodňuje počnúc dňom 03.07.2012, t.j. dňom, kedy sa otec zamestnal zvýšenie výživného na navrhovateľa, u ktorého mal aj s prihliadnutím k vyššie uvedeným dôvodom tiež preukázanú zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie výživného. Ako už bolo uvedené vyššie, náklady na základné životné potreby sú u dospelého mladého muža väčšieho rozsahu, než je tomu u maloletého dieťaťa. Súd preto bol toho názoru, že zvýšenie výživného oproti výživnému určenému na navrhovateľa v sume 49,79 eur mesačne počnúc od 03.07.2012 je odôvodnené, avšak toto zvýšenie je možné iba do 27.05.2013, kedy navrhovateľ ukončil štúdium na strednej škole maturitnou skúškou a ďalšia príprava navrhovateľa na jeho budúce povolanie štúdiom na vysokej škole tvrdená, ani preukázaná nebola. Príprava na budúce povolanie tak u navrhovateľa po dátume 27.05.2013 ďalej nepredstavovala prekážku brániacu tomuto samostatne sa živiť a zároveň ani iné okolnosti, ktoré by bolo možné hodnotiť ako prekážku brániacu navrhovateľovi samostatne sa živiť, v konaní neboli ani tvrdené, ani preukázané. Ukončenie štúdia navrhovateľa dňom 27.05.2013 preto predstavuje podstatnú zmenu pomerov na strane navrhovateľa brániacu ďalšiemu priznaniu výživného. Zvýšenie výživného na navrhovateľa je preto podľa názoru súdu odôvodnené iba za obdobie od 03.07.2012 do 27.05.2013. Pokiaľ ide o sumu zvýšeného výživného tak, aby toto výživné zodpovedalo odôvodneným potrebám navrhovateľa a zároveň bolo i v schopnostiach a možnostiach otca, súd dospel k záveru, že výživné v sume 100 eur mesačne v období od 03.07.2012 do 27.05.2013 zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľa z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, študijným povinnostiam i voľnočasovým aktivitám v uvedenom časovom období od 03.07.2012 do 27.05.2013 tak, ako boli tieto potreby preukázané, a to aj s prihliadnutím k vyčísleniu týchto nákladov navrhovateľom na cestovné do školy, školské potreby, lieky, oblečenie, drogériu, šport, potraviny, bývanie a internet v podaní doručenom súdu dňa 21.11.2014, t. j. spolu vo výške 170 eur mesačne. Pokiaľ otec rozporoval tieto náklady a tvrdil, že tieto nie sú preukázané, súd sa s touto obranou otca nestotožnil. Všetky uvedené navrhovateľom vyčíslené náklady v úhrnej sume 170 eur mesačne predstavujú náklady na základné životné potreby, ktoré vznikajú každému jednotlivcovi, a to či už na stravu, bývanie, oblečenie a zároveň, keďže navrhovateľ bol v uvedenom období študentom, preukázateľne mu vznikali aj náklady na cestovné do školy a späť do miesta bydliska a na školské potreby a pomôcky. Na týchto nákladoch navrhovateľa, ktoré súd vyhodnotil ako dôvodné, nie prehnaté alebo luxusné, má povinnosť spolupodieľať sa i matka navrhovateľa, ktorá v konaní vystupuje ako jeho splnomocnená zástupkyňa, u ktorej súd nemal preukázanú od posledného rozhodnutia o výživnom žiadnu zmenu. Naďalej je zamestnaná vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. a u ktorej súd z hľadiska výšky jej vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi zohľadnil to, že svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi si plnila v uvedenom období aj v naturálnej forme, t.j. osobnou starostlivosťou o navrhovateľa. S prihliadnutím k tejto naturálnej forme plnenia vyživovacej povinnosti matky bol preto toho názoru, že na takto navrhovateľom vyčíslených nákladoch je odôvodnené, aby sa vo finančnej rovine otec podieľal vo vyššej miere než matka. Považoval preto za odôvodnené zvýšenie výživného zo sumy 49,79 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, ktorá suma zodpovedá

odôvodneným potrebám navrhovateľa a zároveň je táto suma podľa názoru súdu i v schopnostiach a možnostiach otca, ktorý v uvedenom období od 03.07.2012 do 27.05.2013 si zvýšil svoju životnú úroveň zamestnaním sa, z ktorého zamestnania dosahoval pravidelný opakujúci sa príjem v roku 2012 približne 759,20 eur v čistom a v roku 2013 vo výške 786,35 eur a zároveň počnúc mesiacom september 2012 získal aj príjem z invalidného dôchodku. Takémuto zvýšeniu výživného na navrhovateľa na sumu 100 eur mesačne počnúc od 03.07.2012 do 27.05.2013 podľa názoru súdu nebráni ani to, že otec mal počas celého obdobia vyživovaciu povinnosť aj k synovi D. (k D. mal otec vyživovaciu povinnosť až do 10.06.2014) a mal aj vyživovaciu povinnosť k dcére B., u ktorej je v konaní sp. zn. 8C/147/2005 vykonávané okrem iného aj dokazovanie ohľadom záveru rozhodného obdobia pre určenie výživného, či k ukončeniu tohto rozhodného obdobia pre určenie výživného otca k dcére B. došlo podľa jej vyjadrenia ku dňu 20.07.2012 alebo až po tomto dátume v nadväznosti na vyjadrenie jej splnomocnenej zástupkyne. Výživné v tejto sume 100 eur mesačne pri príjme otca, ktorý dosahoval v uvedenom období zo zamestnania i dôchodku, nebola podľa názoru súdu ohrozená ani výživa syna D., ani dcéry B., na ktoré vyživovacie povinnosti otca súd pri určení výživného na navrhovateľa prihliadal. Zároveň pokiaľ otec v rámci svojej obrany poukazoval na to, že navrhovateľ má úspory a synovi kúpil bubny, mobilný telefón a zaplatil mu vodičský preukaz, bola táto obrana podľa názoru súdu z hľadiska existujúceho skutkového stavu bez relevancie. Keďže otec v období od 03.07.2012 do 27.05.2013 bol zamestnaný, má jeho povinnosť prispievať na výživu prednosť pred tým, aby navrhovateľ ako osoba oprávnená z výživného uspokojoval svoje základné potreby z úspor, resp. z darov. Navrhovateľ mal v uvedenom období, po ktoré bol otec zamestnaný a bol svojou výživou na neho odkázaný, právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca, ktorú si otec zvýšil svojim zamestnaním sa a za obdobie, za ktoré súd návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietol, súd u otca prihliadal na to, že nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa zvýšeným výživným. Aj pokiaľ otec v rámci svojej obrany žiadal o predloženie vyúčtovania správy majetku navrhovateľa, súd k tejto obrane otca iba uviedol, že právo žiadať o vyúčtovanie týkajúce sa správy jeho majetku patrí maloletému dieťaťu, nie jeho rodičovi. Rovnako pokiaľ v rámci obrany žiadal vykonávať dokazovanie ohľadom dôvodov, pre ktoré mu zamestnávateľ - spoločnosť FCP-SK, s.r.o. neposkytla v zamestnaní motorové vozidlo, ani náhradu za používanie jeho vlastného vozidla, na túto neprihliadal a uvedený dôkaz nevykonal. Táto okolnosť, či otcovi bolo, resp. nebolo poskytnuté zo strany zamestnávateľa motorové vozidlo, resp. náhrada za používanie na služobné účely vlastného motorového vozidla otca nemôže ísť na ťarchu navrhovateľa. Bolo na ňom uplatňovať si takýto nárok voči svojmu zamestnávateľovi, ak mu takýto nárok vznikol a to, či otec tento nárok voči zamestnávateľovi uplatňoval, resp. neuplatňoval, nemôže ísť na ťarchu navrhovateľa. Rovnako pokiaľ bolo poukazované zo strany otca na to, že navrhovateľ mal príjem aj z brigádnickej činnosti, súd na túto obranu otca prihliadať nemohol, nakoľko išlo iba o príjem dočasný, nie trvalý, tento príjem nepredstavoval nadobudnutie schopnosti navrhovateľa samostatne sa živiť. Zo všetkých uvedených dôvodov preto návrhy otca na vykonanie dokazovania ako nadbytočné zamietol a otca zaviazal prispievať na výživu navrhovateľa za obdobie od 03.07.2012 do 27.05.2013 sumou vo výške 100 eur mesačne a vo zvyšku uplatneného nároku presahujúceho uvedenú priznanú sumu výživného a presahujúce časové obdobie, za ktoré súd zvýšené výživné navrhovateľovi priznal, návrh navrhovateľa zamietol.

Vo vzťahu k vyjadreniu splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, v ktorom uviedla, že ponecháva na úvahu súdu, či určí výživné aj na úspory a tiež žiadala, aby boli pričítané aj teoretické úroky, koľko by musel otec zaplatiť na úrokoch, ak by bral úver z banky, súd pre úplnosť iba uviedol, že konanie o výživnom na plnoletú osobu je návrhovým konaním, a keďže takéto nároky neboli navrhovateľom riadne uplatnené, týmito vyjadreniami splnomocnenej zástupkyne sa ďalej nezaoberal.

Zameškané výživné za obdobie od 03.07.2012 do 27.05.2013 súd vyčíslil vo výške 980,88 eur ako rozdiel medzi zvýšeným výživným v uvedenom období v sume 1.080,88 eur ((pomerná časť výživného za mesiac júl 2012 vo výške 93,67 eur (100 eur /31 dní x 29 dní) + výživné za mesiace august 2012 až apríl 2013 vo výške 900 eur (9 x 100 eur) + pomerná časť výživného za mesiac máj 2013 vo výške 87,21 eur (100 eur/31 dní x 27 dní)), od ktorého výživného v nadväznosti na vyjadrenie splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/147/2005 na pojednávaní dňa 27.09.2012, že otec na syna L. výživné neplatí, dal mu nejakých 100 eur, hoci syn teraz ide maturovať a odporca to dobre vie, odčítal sumu vo výške 100 eur, ktorú sumu v nadväznosti na uvedené vyjadrenie súd považoval za sumu otcom uhradenú na výživu navrhovateľa. Pokiaľ otec v rámci svojej obrany tvrdil, že navrhovateľovi výživné platil, bolo na ňom, aby toto svoje tvrdenie preukázal. V tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno otca, nie navrhovateľa, aby preukázal, v akej výške bolo výživné uhradené. Z toho dôvodu súd preto zamietol aj návrh otca na výsluch navrhovateľa na preukázanie ním uvádzaných tvrdení. Inú ďalšiu úhradu výživného za uvedené obdobie otec nepreukázal a zároveň iná,

ďalšia úhrada výživného nevyplývala ani zo žiadneho z pripojených spisov a ani z rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 2To/49/2016-432 zo dňa 03.08.2016, na ktorý otec poukazoval a ktorý rozsudok si súd za týmto účelom i pripojil. Úhradu výživného na navrhovateľa za uvedené obdobie, po ktoré súd vyživovaciu povinnosť otcovi na navrhovateľa zvýšil, nad rámec uvedenej sumy 100 eur, ktorú sumu od vyčísleného zameškaného výživného za obdobie od 03.07.2012 do 27.05.2013 odčítal, nepreukazuje ani otcov predložená tabuľka zažurnalizovaná na č.l. 523 spisu a ani ním v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/147/2005 predložený sumár založený na č.l. 670 spisu sp. zn. 8C/147/2005. Aj pokiaľ otec v konaní tvrdil, že pri porovnaní zákonného nároku na výživné a uhradeného výživného, by bolo preukázané, že výživné bolo preplatené, súd k tejto obrane otca iba uviedol, že otec za obdobie plnoletosti navrhovateľa v konaní nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz o úhradách výživného a vo vzťahu k obdobiu, kedy bol navrhovateľ maloletý súd poukázal na analogickú aplikáciu ustanovenia § 78 Zákona o rodine, v zmysle ktorého sa spotrebované výživné na maloleté dieťa nevracia. Na túto obranu otca preto prihliadať nemohol a tak zo všetkých uvedených dôvodov vyčísliť zameškané výživné za uvedené obdobie v uvedenej výške 980,88 eur. Uvedené zameškané výživné s prihliadnutím k tomu, že otcovi bolo len v danom súdnom konaní na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 614/2016-31 zo dňa 01.08.2017 vyplatené finančné zadostučinenie v sume 1.500 eur, ako podľa žiadosti Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 18.12.2017 priznaná pred Európskym súdom pre ľudské práva v súvislosti s daným súdnym konaním nemajetková ujma vo výške 2.700 eur, ktoré vyplatené zadostučinenie spolu s ďalšími otcovi vyplatenými zadostučineniami vyplývajúcimi z oznámenia učtarne Okresného súdu Čadca zo dňa 19.06.2018 predstavuje také majetkové pomery otca, ktoré mu umožňujú vyplatiť navrhovateľovi zameškané výživné jednorázovo, súd preto otca zaviazal k povinnosti vyplatiť uvedené zameškané výživné v sume 980,88 eur navrhovateľovi v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo výroku o trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C. m. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko nemal zistené žiadne dôvody, ktoré by pripúšťali výnimky pri rozhodovaní o trovách konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu a otec.

3. Navrhovateľ v odvolaní žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a zvýšiť výživné od 28.02.2011 do 30.06.2012 na sumu 100 eur mesačne a od 01.07.2012 do 30.11.2013 na sumu 150 eur mesačne do doby, kým sa on nezamestnal a bol schopný sám sa živiť s tým, že výživné je splatné do 3 dní po právoplatnosti rozsudku, otca zaviazal uhradiť mu sumu 3.000 eur z titulu úspor, nakoľko boli použité na renováciu bytu a žiadal vyčísliť úroky z omeškania 8,26 % s ročným úrokom.

Výživné žiadal zvýšiť výživné od dátumu podania návrhu, a to od 28.02.2011 v sume 100 eur mesačne. Otec v tom čase, hoc nezamestnaný, mal dosť finančných prostriedkov z minulého obdobia (obdržané odstupné v sume 194.094,- Kč a mzda vyplatená za apríl 2009 a veľmi slušné zárobky do 30.04.2009). Podľa navrhovateľa sumu odstupného je potrebné s ohľadom na závery krajského súdu v rozsudku č. k. 8C/147/2005-566 zo dňa 26.07.2017 rozpočítať na budúce obdobia. V tomto konaní (sp. zn. 8C/147/2005) otec tvrdil, že nepoberá podporu v nezamestnanosti, ale poberal čo nebolo zohľadnené (máj 2009 - 93,70 eur, jún 2009 - 210,90 eur, júl 2009 - 702,70 eur, august 2009 až november 2009 - 726,70 eur, december 2009 - 421,70 eur a od 12/2009 aj opatrovné 192,94 eur, spolu 614,64 eur. Taktiež je potrebné k príjmu pripočítať aj výšku nevyplateného výživného. V roku 2009 otec nebol bez príjmu, hoci bol nezamestnaný. Na základe doložených dokladov do spisu sp. zn. 8C/147/2005 mal od novembra 2008 do apríla 2009 príjem v sume 55.492 Kč, po prepočte na eurá 2.078,27 eur mesačne a za 4 mesiace 8.313,09 eur ale iba v r. 2009. Uvedenú čiastku je potrebné rozpočítať na budúce obdobie a to v r. 2010, 2011 do júna 2012, nakoľko od júla 2012 začal pracovať. Suma 8.313,09 eur je za 30 mesiacov, suma 277,103 eur mesačne na čas od januára do júna 2012. Za január 2010 je to suma 470,04 eur (277,103 eur + opatrovné 192,94 eur) až do júna 2010, od júla 2010 do decembra 2010 - 489,173 eur (277,103 eur + 169,08 eur opatrovné), od januára 2011 do júna 2011 - 489,173 eur, júl 2011 - 515,36 eur (277,103 eur + opatrovné 195,27 eur + dávka v hmotnej núdzi 42,99 eur), august až október 2011 - 488,473 eur (277,103 eur + 195,27 eur + dávky v hmotnej núdzi 16,10 eur), od novembra do decembra 2011 - 608,473 eur (277,103 eur + opatrovné 109,27 eur + dávky v hmotnej núdzi 16,10 eur + 120 eur za práce na dohodu), za január až jún 2012 - 592,373 eur + dôchodok z Českej republiky 304 eur (7.690 Kč) + 12,60 eur dôchodok zo Slovenskej republiky, spolu 908,973 eur. Z uvedeného vidieť, že otec mal slušný príjem, z ktorého mu môže platiť čiastku 150 eur výživného. Otcovi sa teda podstatne zmenili pomery a teda aj príjmy tým, že začal pracovať a jeho zárobok bol 751,20 eur + 320 eur dôchodok

z Českej republiky + 12,60 eur dôchodok zo Slovenskej republiky, spolu 1.083,60 eur. K synovi D. si plnil vyživovaciu povinnosť len vo výške 33,19 eur. Ďalej navrhovateľ žiadal určiť výživné aj za obdobie od 28.05.2013 do 30.11.2013. Poukázal na to, že po ukončení školy bol evidovaný na úrade práce, bez nároku na podporu alebo na dávku v hmotnej núdzi. V zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine „samé sa živiť“ znamená, že by si dieťa malo hradiť svoje potreby samo zo svojho príjmu, čo v tomto prípade nie je a rozsudok je v rozpore so zákonom. Žiadal tiež, aby súd prihliadal na sumy na základe toho, kedy boli priznané a nie vyplatené. Podľa obdobia, ku ktorému sa viažu, nakoľko otec reálne výživné určené nemal, čo sa týka tohto sporu a výživné určené predchádzajúcim rozsudkom neplatil. Žiadal tiež, aby súd priznal aj nárok na úspory v sume 3.000 eur, nakoľko sa z jeho úspor opravoval byť a na základe rozsudku sp. zn. 7C/31/2006 týkajúceho sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), ktorý ešte nie je právoplatný bola jeho matka povinná odporcovi (otcovi) platiť aj z renovovaného bytu, hoc otec neprispel na renováciu ani cent. Na úspory je potrebné prihliadať aj podľa zákona. Otec mal v minulosti dostatok finančných prostriedkov, z ktorých mu mohol na úspory prispieť. Otec výživné, ktoré mu bolo určené právoplatným rozsudkom neplatil, použil ho pre svoju potrebu o opravu chalupy. Je to konštatované aj v rozsudku týkajúcom sa manželského výživného. Hoci otec na úspory neprispieval, tak si na ne nárokoval. Žiada to preto lebo okresný súd zohľadnil v rozsudku sumu 100 eur, hoci otec túto sumu nepreukázal, že ju zaplatil na základe výpovede matky z iného spisu, čo si táto nepamätá a ani nevie, či to bolo zapísané v správnej súvislosti. Ďalej uviedol, že otec na súdnych prietahoch dostal odškodné v sume cez 20.000 eur, čo nie je konečné číslo. Mal za to, že výživné, ktoré žiada je tento schopný splatiť.

4. Otec v odvolaní uviedol, že procesné podmienky neboli splnené, nakoľko pred súdom nebol vypočutý navrhovateľ taktiež ako svedok Q. L. (matka navrhovateľa a splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa - poznámka odvolacieho súdu), tým sa nemohla zistiť pravda a zabezpečiť právo na spravodlivý proces. Procesné postupy boli porušené aj tým, že súd aplikoval C. s. p. (zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), ale i C. m. p., ktoré sú účinné od 01.07.2016 späť na roky 2011 až 2013, lebo sa zaoberal iba zvyšovaním výživného. Okrem iného, len čo súd vyslovil predbežný právny názor na pojednávaní dňa 13.12.2016, že počas doby, čo bol v hmotnej núdzi mu zvýšené výživné určiť nemôže, tak na to zástupkyňa navrhovateľa žiadala o zvýšenie výživného na sumu 150 eur bez žiadneho zdôvodnenia. Na to sudkyňa priamo na pojednávaní dňa 13.12.2016 podala list s perom zástupkyňi navrhovateľa, aby písomne, teda ručne, napísala návrh na zvýšenie výživného, lebo tento návrh musí byť napísaný písomne. Okrem toho na pojednávaní dňa 16.12.2016 sudkyňa sama od seba podala čistý list, aby zástupkyňa navrhovateľa písomne doplnila návrh, nakoľko tam chýba obdobie a teda je návrh neúplný, čo táto následne i urobila. Následne bolo pojednávanie prerušené. Sudkyňa urobila kópie oboch písomne písaných návrhov na pojednávaní počas prerušenia a kópie mu odovzdala a chcela, aby sa k nim vyjadril. Týmto sa súd sám diskvalifikoval, nakoľko nestál pred nezávislým a nestranným súdom. Ďalej otec vytykal súdu, že absolútne neskúmal schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky, nebral do úvahy odôvodnené potreby navrhovateľa, ale na jeho nadštandardné potreby oproti druhému dieťaťu - D., nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (predvolanie navrhovateľa, motivácia vyplatenia výživného po 5 rokoch, predvolanie svedka - matky navrhovateľa, zistenie, akú čiastku dňa 04.11.2011 navrhovateľ previedol na matku navrhovateľa a z akých dôvodov, nevzatie do úvahy faktov zo všetkých spisov o výživnom, ktoré sú na súde hlavne o B. a D. a nezistenie ani príjmu matky navrhovateľa v spornom období). Tiež súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko matka navrhovateľa mala podstatne vyššie príjmy ako uviedla, ale nepreukázala na pojednávaní dňa 29.06.2018 - vid' č. k. 8C/147/2005-750. Žiadnym spôsobom neboli preukázané žiadne z nákladov navrhovateľa ani v predchádzajúcich konaniach (od novembra 2011 navrhovateľa nevidel, že by išiel od vlaku alebo na vlak v B. M. L., zrejme jazdil do školy BMW so spolužiakmi). Podľa otca súd nesprávne a neúplne zistil skutkový stav, lebo nezistil, z akých peňazí žil navrhovateľ, B., matka navrhovateľa, nezobral do úvahy, že v celej výške financoval D. štúdium do leta 2014 a nezistil ako to bolo s B. (vid' č. k. 8C/147/2005-101, 670). Trval na všetkých svojich tvrdeniach a dôkazoch, ktoré súd žiadnym spôsobom nevyvrátil. V konaní sp. zn. 8C/147/2005 matka navrhovateľa vypovedala, že navrhovateľovi dával 100 eur, súd si to v tomto konaní vysvetlil, že to bolo iba raz a nikdy mu nič nedal. Súdom na ozrejmienie tejto skutočnosti mal vypočítať navrhovateľa, pričom tento sa ešte nikdy nezúčastnil tohto konania. Treba zobrať do úvahy i fakt, že on nemá taký príjem, aby splatil hocikaké výživné, a to nielenže do 3 dní a nejaké ešte doplatiť, pričom v konaní sp. zn. 8C/147/2005 mu bolo ohľadom B. zatiaľ neprávoplatne tiež určené vysoké výživné. Vytykal súdu, že rozsudok je nejasný, nepreskúmateľný a nezrozumiteľný v bodoch I. až IV. Súdom nezobral do úvahy náklady ako sú uvádzané v č. k. 8C/147/2005-73 pri D. konaní o výživnom, náklady B. uvádzané podľa

nej v č. k. 8C/147/2005-101 i náklady navrhovateľa. B. vyštudovala vysokú školu, má titul Bc., skončila s úsporami cca 8.000 eur, vlastní rodinný dom a podľa matky navrhovateľa dostala 5.000 eur finančné zadostučinenie, školu ukončila pred 6 rokmi. Navrhovateľ vyštudoval strednú odbornú školu, skončil s cca polovičnými úsporami ako B., podľa matky navrhovateľa dostal 1.000 eur finančné zadostučinenie, školu ukončil pred 5 rokmi. D. vyštudoval vysokú školu, úspory, čo mu nasporil, mu ukradla matka navrhovateľa a nedovolí mu bývať v byte, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tak nie je jeho výlučným vlastníkom. Matka navrhovateľa má dosť finančných prostriedkov. Jemu ostali iba dlhy a exekúcie. Otec preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a zmenil, v ktorom by návrh na výživné zamietol, nakoľko navrhovateľa vyživoval v dostatočnej výške a nie je zákonný dôvod na určenie výživného od dovŕšenia plnoletosti, alebo zrušil a dal vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie za účelom zistenia pravdy a spravodlivého rozhodnutia v zmysle práva.

5. Otec k odvolaniu navrhovateľa vo vyjadrení zo dňa 30.11.2018 uviedol, že matka navrhovateľa mu na D. platila výživné 33,19 eur, a to i po dobu jeho štúdia na vysokej škole, až neskôr mu platila 60 eur, pričom jej vtedajšie príjmy a úspory boli veľmi zaujímavé. Pokiaľ odkazuje na závery Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/147/2005-566 tak sa mýli, nakoľko z odstupného treba odpočítať životné náklady a zvyšok treba rozpočítať na dobu, po ktorú D. študoval na vysokej škole, teda asi do júna 2014. Pokiaľ mal vyberať nejaké úspory, tak nech to preukáže. Nie je jasné a preukázané, na aké úspory chce matka navrhovateľa 3.000 eur, teda nech predloží sporiace výpisy, náklady. Nedisponuje takými príjmami, že by mohol zaplatiť hocjaké výživné navrhovateľovi, ale i B.. Jednoznačne ide o pochybenie v rozsudku a je nespravodlivé, protizákonné podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Podľa otca súd rozdielne postupuje pri určovaní výživného, ak sa o dieťa stará muž a žena. Tiež diskriminuje jeho osobu, nakoľko určuje zameškané výživné, ale podľa recipročného práva neuznáva predplatené výživné.

6. Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu otca a to zo dňa 03.12.2018, resp. jeho splnomocnená zástupkyňa - matka uviedla, že ona sa o syna riadne starala na rozdiel od otca a preto súd nemusel zisťovať jej majetkové pomery. Vyživovaciu povinnosť si preto splnila, musela ju splniť za oboch rodičov. Čo sa týka jej zastupovania detí pred súdom je v súlade so zákonom. To isté sa týka aj jej svedectva. Súhlasila s tým, že v spore je nepresný zápis o tom, že otec dal navrhovateľovi 100 eur. Žiadala preto, aby otec preukázal, koľko navrhovateľovi zaplatil výživného a koľko mu našetril. Dôkazné bremeno je na ňom. Považovala za nepravdivé, že otec nemá z čoho zaplatiť výživné. Len v tomto spore dostal vysoké odškodné od štátu i z európskeho súdu. Určite nebude mať problém vyplatiť výživné do 3 dní. Ak sa otcovi zdá suma výživného vysoká tak sa môže uplatniť suma zo štatistického úradu, koľko stojí študent stredoškola v spornom období. Ďalej uviedla, že otec v čase keď sa mal starať o deti si budoval majetok (rekonštruoval zdedený rodičovský dom na luxusný, zateplený, so solárnymi panelmi, finančne náročné oplotenie). Fotografie sú v spise sp. zn. 8C/147/2005. Čo sa týka syna D., určenie bolo v inom konaní, nedlhuje mu žiadnu sumu.

7. V podaní došlom súdu dňa 27.12.2018 navrhovateľ reagoval na vyjadrenie otca z 30.11.2018 tým, že matka ho zastupuje preto lebo si nemohli dovoliť advokáta. Štát v tomto prípade absolútne zlyhal. Súhlasil s vyjadrením otca, že súd nesprávne vyhodnotil, že mu on zaplatil 100 eur. Je potrebné a aj podľa zákona má otec povinnosť preukázať, že túto sumu zaplatil. V ďalšom splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa vo svojom mene uviedla, že deťom šetrila. Našetrené peniaze išli na opravu bytu po nútenom odchode otca, kedy byt zostal v dezolátnom a havarijnom stave. Napriek tomu, že sa otec na úsporách nepodieľal, ani renovácii bytu je v konaní sp. zn. 7C/31/2006 týkajúcom sa vyporiadania BSM povinná otca z bytu vyplatiť čiastkou cca 20.000 eur.

8. Otec v reakcii na vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 03.12.2018 v podaní zo dňa 29.12.2018 uviedol, že matka navrhovateľa v inom konaní sama uviedla že dával navrhovateľovi 100 eur mesačne. Súd jednostranne zisťoval jeho príjmy až do tohto času a u matky navrhovateľa ich nezistil ani v rozhodnom období.

9. Navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v duplike došlej súdu dňa 24.01.2019 uviedol, že vyjadrenie otca je bez akéhokoľvek rozumného argumentu, píše samé klamstva a nezmysly.

10. Otec v podaní zo dňa 19.02.2019 reagoval na vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 27.12.2018 a zo dňa 24.01.2019 tým, že matka navrhovateľa mu na výživnom podľa rozsudku č. k. 8C/59/2013-235 nič nezaplatila. On navrhovateľa živil a výživné má preplatené - o čom sú v spise dôkazy. Podľa Zákona

o rodine majú mať deti i rodičia rovnaké práva i rovnakú životnú úroveň, teda nie je možné, aby matka navrhovateľa platila synovi D. výživné 33 eur a na navrhovateľa požadovala 150 eur. Ďalej otec uviedol, že ak dostal nejaké zadosťučinenie, tak po spornom období a to nie je určené na výživné. Matka navrhovateľa brala na syna D. rodinné prídavky, daňový bonus a nič mu z toho nedala a nedovolila mu bývať v byte. Navrhovateľ nepreukázal žiadne náklady - ani matka navrhovateľa, vlastne nikdy, ide o vymyslené hodnoty ako v prípade B.. Dve deti a matka navrhovateľa mali vyššiu životnú úroveň ako on a syn D.. Životnú úroveň treba podľa neho skúmať v celom období celej rodiny lebo z príjmu 4.951 Kč nie je možné platiť byt s poplatkami, živiť deti, vlastne celú rodinu a sám žiť.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 C. m. p., § 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektmi - účastníkmi, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p., 7 C. m. p.) a včas (§ 362 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 62 ods. 1 C. m. p., preskúmal rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C. m. p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C. m. p.), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C. m. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.) a napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku I. zmenil (§ 388 C. s. p.) a vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, a to ohľadom obdobia od 28.02.2011 do 02.07.2012 a obdobia od 30.08.2013 do 30.11.2013 ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) a ohľadom obdobia od 21.02.2011 do 27.02.2011 a obdobia od 01.12.2013 do 31.12.2013 zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

12. V preskúmvanej veci sa navrhovateľ voči otcovi domáhal určenia výživného na plnoletú osobu v sume 100 eur mesačne od 20.02.2011 a po pripustenej zmene návrhu aj sumy 150 eur mesačne od 01.07.2012 do 31.12.2013.

13. Okresný súd Čadca zamietol návrh navrhovateľa na určenie výživné za obdobie od 20.02.2011 do 27.02.2011 s poukazom na to, že až dňa 28.02.2011 navrhovateľ podal návrh na začatie konania, ktorým dňom začalo súdne konanie. Následne dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného od 28.02.2011 do 02.07.2012 nie je možné vyhovieť pretože aj keď od posledného rozhodnutia o výživnom nastala zmena pomerov na strane navrhovateľa nemal túto preukázanú na strane otca s ohľadom na jeho pomery a ďalšie 2 vyživovacie povinnosti. Z tohto dôvodu návrh zamietol aj za čas od 28.02.2011 do 02.07.2012. Následne posudzoval obdobie od 03.07.2012 do 27.05.2013 kedy konštatoval zmenu pomerov na strane otca (s ohľadom na jeho pracovný príjem, poberanie invalidného dôchodku) ako i na strane navrhovateľa, ktorý dňa 27.05.2013 ukončil štúdium na strednej škole maturitnou skúškou a v ďalšom štúdiu nepokračoval. Za opodstatnenú súd považoval sumu 100 eur mesačne od 03.07.2012 do 27.05.2013. Za obdobie od 28.05.2013 do 31.12.2013 návrh preto zamietol.

14. Navrhovateľ v odvolaní žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a zvýšiť výživné od 28.02.2011 do 30.06.2012 na sumu 100 eur mesačne a od 01.07.2012 do 30.11.2013 na sumu 150 eur mesačne do doby, kým sa on nezamestnal a bol schopný sám sa živiť s tým, že výživné je splatné do 3 dní po právoplatnosti rozsudku, otca zaviazat' uhradiť mu sumu 3.000 eur z titulu úspor, nakoľko boli použité na renováciu bytu a žiadal vyčíslit' úroky z omeškania 8,26 % s ročným úrokom.

15. V súvislosti s odvolacím návrhom, ktorým žiadal navrhovateľ rozhodnúť, že „Odporca je povinný uhradiť sumu 3.000 eur navrhovateľovi z titulu úspor, nakoľko boli použité na renováciu bytu, taktiež žiadame vyčíslit' úroky z omeškania 8,26 % s ročným úrokom“ v odvolaní uviedol: „Ďalej žiadam, aby okresný súd priznal aj nárok na úspory v sume 3.000 eur, nakoľko sa z úspor navrhovateľa opravoval byt a na základe rozsudku 7C/31/2006 BSM, ktorý ešte nie je právoplatný som povinná (matka navrhovateľa) odporcu vyplatiť aj z renovovaného bytu, hoc odporca neprispel na renováciu ani cent... Na úspory je potrebné prihliadať aj podľa zákona“. Otec v rámci vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa v podaní z 30.11.2018 uviedol a to v rámci bodu 2.: „Nie je jasné a preukázané, na aké úspory chce ex 3.000, teda nech predloží sporiace výpisy, náklady, možno lepšie by ex spravila, keby si spočítala svoje príjmy a z nich odpočítala svoje náklady, a potom jej vyjde z čoho mohla živiť deti“.

Podľa § 64 C. m. p. zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná. C. m. p. upravuje zmenu návrhu na začatie konania len čiastočne v § 28, preto je potrebné vychádzať aj z § 139 a nasl. C. s. p.

Podľa § 28 C. m. p. navrhovateľ môže počas konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk, ak neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. Zmenu návrhu súd nepripustí, ak by výsledky konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Po vydaní uznesenia, ktorým súd zmenu návrhu pripustil, pokračuje v konaní o pôvodnom návrhu.

Podľa § 40 ods. 1, 2 C. s. p. zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobe.

Zmena návrhu na začatie konania je aj v režime C. m. p. prejavom dispozičnej zásady. Tá sa uplatňuje v takých konaniach podľa C. m. p., ktoré sa môžu začať len na návrh. Ani zmena návrhu na začatie konania nemôže byť absolútna a zákon ju obmedzuje s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania tak, aby nedochádzalo k zneužívaniu a k prieťahom v konaní. Súd nepripustí zmenu návrhu na začatie konania, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Toto kritérium je potrebné vyhodnotiť vždy v kontexte konkrétnych okolností prípadu s prihliadnutím aj na zásadu hospodárnosti, ale aj tak, aby účastník nebol nedôvodne nútený uplatňovať si iný, vyšší nárok, prípadne nárok na podklade ďalších skutkových okolností v novom súdnom konaní. Naopak, pokiaľ by v intenciách návrhu na zmenu návrhu na začatie konania nemohli byť výsledky doterajšieho konania absolútne použité vzhľadom na odlišný charakter a okolnosti uplatňovaného nároku, je namieste, a to najmä z dôvodov hospodárnosti, návrh na zmenu návrhu na začatie konania nepripustiť. Súd rozhodne o nepripustení zmeny návrhu na začatie konania uznesením. Po jeho vydaní pokračuje v konaní o pôvodnom návrhu.

Vychádzajúc z uvedeného mal odvolací súd za to, že navrhovateľ si v odvolacom konaní uplatňuje voči otcovi aj ďalší nárok o zaplatenie sumy 3.000 eur s úrokmi z omeškania z titulu jeho úspor a teda sa domáha zmeny návrhu na začatie konania. Uvedené konanie má charakter sporového konania, preto nemôže byť prejednané v konaní o zvýšení výživného na plnoleté dieťa, ktoré je konaním mimosporovým. Môže tak byť predmetom samostatnej žaloby majúcej zákonné náležitosti. Z toho dôvodu odvolací súd nepripustil zmenu návrhu na začatie konania v tomto konaní.

16. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletých detí, tak aj na strane rodičov.

17. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. K zmene potrieb oprávneného môže dôjsť najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspíevaním, počínajúc so školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolania). Môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napríklad v dôsledku vzrastu, alebo aj poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, nielen o zmenu prechodnú a zmena sa musí týkať naviac skutočností, na ktorých je založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Inak pre rozhodnutie o výživnom v dôsledku niektorej zmeny platia tie zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, oboznámením sa s odvolaním navrhovateľa dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Prvostupňový súd, porovnávajúc okolnosti, ktoré tu boli v čase posledného rozhodnutia o výživnom s okolnosťami v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia, dospel k správnejmu záveru, že v období od 28.02.2011 do 02.07.2012 aj keď došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa v súvislosti s jeho

plnoletosťou a potrebami oproti času keď bol v čase posledného rozhodovania v období dospievania, nedošlo k zmene pomerov na strane otca. Jeho príjmy v tom čase boli skutočne nedostatočné (príspevok v hmotnej núdzi v sume 42,29 eur resp. 16,10 eur, príjem z dohody o vykonaní práce od decembra 2011 v sume 120 eur mesačne, peňažný príspevok za opatrovanie v sume 169,08 eur, resp. 195,27 eur). Invalidný dôchodok zo SR mu bol síce priznaný od 12.01.2012 v sume 12 eur mesačne, avšak prvýkrát bol vyplatený dňa 24.09.2012 a z ČR v sume 7.690 Kč mesačne (po prepočte na eurá 298,86 eur) mu bol vyplatený v sume 74.078 Kč (po prepočte 2.881,07 eur) dňa 09.11.2012. Otec mal i vyživovaciu povinnosť k synovi Róbertovi navštevujúcim vysokú školu a žijúcim s ním v spoločnej domácnosti aj keď matka navrhovateľa na neho tiež prispievala určeným výživným. Pokiaľ ide o dcéru Katarínu odvolací súd poukazuje na to, že vysokoškolský absolvent končí štúdium dňom vykonania záverečnej skúšky a tak stráca charakter nezaopatreného dieťaťa nasledujúcim dňom po ukončení štúdia na vysokej škole záverečnou skúškou. Dcéra B. ukončila bakalárske štúdium dňa 02.09.2009. Aj keď pokračovala v ďalšom magisterskom štúdiu od 04.09.2009, toto neukončila. Vyplýva to z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/147/2005 zo dňa 28.09.2018 týkajúcom sa navrhovateľky, ako oprávnenej z vyživovacej povinnosti Bc. B. L. proti otcovi, o určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa. Z toho dôvodu bolo potrebné konštatovať, že v uvedenom čase mal otec i matka navrhovateľa okrem navrhovateľa len jednu vyživovaciu povinnosť a to k synovi D.. Aj napriek tejto skutočnosti nebolo možné konštatovať, a to s ohľadom na príjmy otca, že by mal možnosť prispievať na navrhovateľa vyšším výživným ako bolo naposledy určené t.j. v sume 49,79 eur mesačne. Odvolací súd preto vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, a to ohľadom obdobia od 28.02.2011 do 02.07.2012 rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

19. Pokiaľ ide o obdobie od 03.07.2012 aj podľa odvolacieho súdu došlo k zmene pomerov v dôsledku veku a potrieb navrhovateľa, ktorá odôvodňuje stanovenie vyššieho výživného, než naposledy určeného. V tomto smere okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie a skutkový stav zistil úplne a správne. Nevyvodil však z neho správny právny záver pokiaľ ide o výšku určeného zvýšeného výživného. S výškou určenou okresným súdom 100 eur mesačne sa odvolací súd nestotožnil. Za opodstatnenú považoval navrhovateľom uplatňovanú sumu 150 eur mesačne s prihliadnutím na potreby navrhovateľa spojené s vekom, návštevou strednej školy a mimoškolskými aktivitami ako i schopnosti a možnosti otca. Tieto predstavovali pracovný príjem (od júla 2012 do augusta 2013 suma 775,07 eur) eur a invalidný dôchodok poberajúci zo SR (12 eur) i ČR (7.690,- Kčs po prepočte na eur 298,86 eur) čo bola celkove mesačne suma 1.074,67 eur. Čo sa týka vyživovacích povinností otcovi táto vo vzťahu k dcére B. ubudla v r. 2009 ako už bolo konštatované vyššie a teda trvala len k synovi D. navštevujúcim vysokú školu. Zhodne s okresným súdom bolo potrebné konštatovať, že aj matka navrhovateľa mala s ohľadom na vek navrhovateľa povinnosť podieľať sa na výživnom s poukazom na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. S ohľadom na jej zárobkové pomery (príjem približne v sume 610 eur) a tiež vyživovaciu povinnosť k staršiemu synovi D. L., študentovi vysokej školy, by jej vyživovacia povinnosť k navrhovateľovi predstavovala sumu 50 eur mesačne. Odvolanie navrhovateľa v tejto časti a to preto, že sa otcovi podstatne zmenili pomery a teda aj príjmy a to tým, že začal pracovať a jeho príjem predstavoval aj invalidný dôchodok považoval odvolací súd za dôvodné.

20. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

21. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Závery súdnej praxe spájajú vznik schopnosti samostatne sa živiť aj so vznikom nároku na príslušné dávky systému sociálneho poistenia v prípade ukončenia prípravy na povolanie a neuplatnenia sa na trhu práce.

22. Okresný súd zaviazal otca zvýšeným výživným počnúc od 03.07.2012 do 27.05.2013 nakoľko do tohto času trvala vyživovacia povinnosť otca k navrhovateľovi kedy navrhovateľ ukončil štúdium na strednej škole maturitnou skúškou a ďalšia príprava navrhovateľa na jeho budúce povolanie štúdiom na vysokej škole tvrdená, ani preukázaná nebola. Čo sa týka obdobia od 28.05.2013 do 31.12.2013 návrh navrhovateľa preto zamietol. Navrhovateľ sa v odvolaní domáhal zvýšenia výživného do 30.11.2013 do doby, kým sa nezamestnal a bol schopný sám sa živiť. Podľa odvolacieho súdu návrh navrhovateľa bol okresným súdom nesprávne zamietnutý, pokiaľ ide o obdobie od 28.05.2013 do 29.08.2013 nakoľko do uvedeného dňa (29.08.2013) trvala vyživovacia povinnosť otca k navrhovateľovi. Za ukončenie strednej

školy sa síce považuje deň zloženia maturitnej skúšky, ale absolvent strednej školy má nárok na riadne prázdniny, t.j. do 31.08. Po tom od 01.09. sa môže do 7 dní evidovať na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Z obsahu spisu (č.l. 85 spisu) vyplýva, že navrhovateľ bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie až od 30.08.2013. Odvolací súd preto odvolaniu navrhovateľa sčasti vyhovel a rozsudok okresného súdu vo výroku I. zmenil tak, zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na navrhovateľa zo sumy 150 eur mesačne počnúc od 03.07.2012 do 29.08.2013 a vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, a to ohľadom obdobia od 30.08.2013 do 30.11.2013 ako vecne správny potvrdil. Ohľadom obdobia od 21.02.2011 do 27.02.2011 a obdobia od 01.12.2013 do 31.12.2013 zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

23. Navrhovateľ v odvolaní poukazoval na to, že odstupné, ktoré otec obdržal je potrebné rozpočítať na budúce obdobia a to s poukazom na závery krajského súdu v rozsudku č. k. 8C/147/2005-566. Odvolací súd poukazuje na to, že konanie sa týka ako už uviedol v bode 20. odôvodnenia tohto rozsudku ako navrhovateľky Bc. B. L.. V tejto veci Okresný súd Čadca rozsudkom sp. zn. 8C/147/2005 zo dňa 28.09.2018 zaviazal otca povinnosťou platiť navrhovateľke výživné za obdobie od 01.09.2006 do 30.04.2009 v sume po 100 eur mesačne a za obdobie od 01.05.2009 do 31.12.2009 v sume po 170 eur mesačne a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Rozsudok okresného súdu doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. V tejto preskúmanej veci (sp. zn. 10C/38/2011) ohľadom navrhovateľa súd určuje výživné s počiatkom od 28.02.2011 a preto nebolo možné prihliadať na odstupné vyplatené otcovi v r. 2009. Odvolanie navrhovateľa poukazujúceho na to, že jeho vyživovacia povinnosť trvala do 30.11.2013 nakoľko po ukončení školy bol evidovaný na úrade práce, bez nároku na podporu alebo na dávku v hmotnej núdzi, odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedený záver v bode 22. odôvodnenia rozsudku, nepovažoval za dôvodné. K námietke navrhovateľa ohľadom započítania sumy 100 eur zo zameškaného výživného je potrebné uviesť, že okresný súd správne vychádzal z jednoznačného vyjadrenia matky navrhovateľa na pojednávaní dňa 27.09.2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/147/2005 (týkajúcom sa Bc. B. L. ako navrhovateľky a otca - poznámka odvolacieho súdu). Podľa zápisnice o pojednávaní č.l. 442 spisu" táto uviedla: „Odporca na ďalšieho syna L. výživné neplatí, dal mu nejakých 100 eur, hoci teraz syn ide maturovať a odporca to dobre vie“.

24. Otec v odvolaní v prvom rade namietal postup súdu majúci porušovať zásadu rovnosti strán pred súdom a nezávislosti a nestrannosti súdu. Uvedené malo spočívať v tom, že len čo súd vyslovil predbežný právny názor na pojednávaní dňa 13.12.2016, že počas doby čo bol v hmotnej núdzi mu výživné zvýšiť nemôže, zástupkyňa navrhovateľa žiadala o zvýšenie výživného na 150 eur mesačne bez žiadneho zdôvodnenia, pričom sudkyňa ju na to vyzvala, aby návrh napísala písomne; na pojednávaní dňa 16.12.2016 sudkyňa vyzvala zástupkyňu navrhovateľa na doplnenie návrhu z č.l. 247 spisu, následne bolo pojednávanie prerušené a po sudkyňou vyhotovených kópiach návrhov mu tieto boli odovzdané s tým, aby sa k týmto vyjadril. Odvolací súd poukazuje na to, že rovnaké dôvody uviedol otec už v odvolaní proti rozsudku okresného súdu v prvom podaní (č. k. 10C/38/2011-271 zo dňa 16.12.2016). Krajský súd v Žiline uznesení č. k. 8Co/354/2017-344 zo dňa 28.12.2017, ktorým rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie poukázal na to, že zmena žaloby, ktorou je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo (§ 140 ods. 1 C. s. p.) je dispozičný procesný úkon strany. Z obsahu spisu je nepochybné, že splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní predniesla zmenu návrhu, ktorým žiadala otca zaviazat' prispievať výživným v sume 150 eur mesačne za obdobie kedy bol tento zamestnaný (č.l. 293 spisu) a ktorý následne upresnila v tom, že ide o obdobie od 01.07.2012 do 31.12.2013 (č.l. 267 p.v. spisu). Procesné úkony môžu mať formu podania (§ 123 a nasl. C. s. p.) alebo môžu byť urobené ako prednes strany na pojednávaní (§ 181 C. s. p.). Zákon však výslovne predpokladá (§ 142 ods. 1 C. s. p.), že strana môže zmenu navrhnúť aj na pojednávaní, t.j. formou ústneho prednesu. Vtedy bude zmena žaloby súčasťou zápisnice (§ 99 C. s. p.), ak sa robí, alebo zvukového záznamu (§ 98 C. s. p.). Vzhľadom na uvedené vo vyššie uvedenom postupe, keď súd požadoval aj písomné podanie zmeny návrhu zrejme s poukazom na ust. § 125 ods. 1 C. s. p. o urobení podania písomne v listinnej podobe, odvolací súd nevidel pochybenie. Bolo tiež nedôvodným poukazovanie otca na to, že rozsudok okresného súdu je nejasný, nepreskúmateľný a nezrozumiteľný v bodoch I. až IV. Naopak rozsudok okresného súdu spĺňa všetky náležitosti uvedené v ust. § 220 C. s. p. a zreteľne, presvedčivo, vyčerpávajúco vysvetľuje akým spôsobom a z akých dôvodov dospel súd ku konkrétnemu rozhodnutiu, pričom sa vyrovnáva so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre rozhodnutie veci podstatné a právne významné. Pokiaľ otec v odvolaní navrhol vypočúť navrhovateľa a jeho matku vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti z jeho strany okresný súd jeho návrhy opodstatnene zamietol (č.l. 520 p.v. spisu). Tiež nepovažoval za dôvodnú

námietku otca v odvolaní ohľadom toho, že neboli zisťované pomery na strane matky navrhovateľa. Tieto vyplývajú z obsahu spisu ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Poukazovanie otca na to, že potreby navrhovateľa boli oproti potrebám syna D. nadštandardné, považoval za nedôvodné. Okresný súd správne poukázal na to, že navrhovateľ bol dospelý mladý muž u ktorého sú výdavky na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby, spoločenské a kultúrne vyžitie vyššie, než je tomu u maloletého, hoc dospievajúceho chlapca. Vo vzťahu k D. mohli byť jeho potreby síce nižšie keďže tento bol starší a študoval na vysokej škole ale v žiadnom prípade nadštandardné ale primerané. Pokiaľ otec poukazuje na to, že výživné má zaplatené i preplatené aj odvolací súd mal za to, že za doterajšieho skutkového stavu nebolo preukázané, že za uvedené časové obdobie otec navrhovateľovi uhradil výživné aspoň v čiastočnej výške, pričom bolo na ňom, aby toto svoje tvrdenie preukázal. Ako bolo konštatované v bode 23. odôvodnenia rozsudku matka navrhovateľa potvrdila len platbu v sume 100 eur, pričom z jej vyjadrenia nevyplýva, že by to malo byť mesačne. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie otca za dôvodné.

25. Vzhľadom na určenie výživného za čas od 03.07.2012 do 29.08.2013 sumou 150 eur mesačne vznikol otcovi nedoplatok na výživnom v sume 1.290 eur. K výpočtu nedoplatku dospel nasledovne: za čas od 03.07.2012 do 31.07.2012 - 93,74 eur (100,21 eur /rozdiel medzi výživným určeným súdnym rozhodnutím - 150 eur a doposiaľ určeným výživným - 49,79 eur - poznámka odvolacieho súdu/ : 31 dní x 29 dní = 93,744 eur zaokrúhlene 93,74 eur), za čas od 8/2012 do 7/2013 - 1.202,52 eur (za 12 mesiacov x 100,21 eur), za čas od 01.08.2013 do 29.08.2013 - 93,74 eur (100,21 eur : 31 dní x 297 dní = 93,744 eur zaokrúhlene 93,74 eur). Z celkovej sumy 1.390 eur odpočítal zhodne s okresným súdom uvádzanú sumu 100 eur (v nadväznosti na nepochybné vyjadrenie splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/147/2005 na pojednávaní dňa 27.09.2012, že otec na syna L. výživné neplatí, dal mu nejakých 100 eur, hoci syn teraz ide maturovať a otec to dobre vie). Čo sa týka povinnosti otca zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 03.07.2012 do 29.08.2013 spolu v sume 1.290 eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku odvolací súd poukazuje na ust. § 232 ods. 3 vety prvej C. s. p., podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ druhá veta citovaného ustanovenia umožňuje určit' dlhšiu lehotu, odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu ktorý s ohľadom na výšku finančných zadosťučinení v súdnom konaní v dôsledku prieťahov vyplatenú otcovi, považoval túto za také majetkové pomery, ktoré mu umožňujú vyplatiť zameškané výživné jednorázovo.

26. Tým dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 30.06.2010.

27. Vzhľadom na to, že odvolací súd rozsudok okresného sčasti zmenil a sčasti potvrdil, okrem odvolacích trov, rozhodol aj o trovách prvoinštančného konania, a to podľa § 52, § 58 C. m. p. v spojení s § 396 ods. 2 C. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (prvoinštančného a odvolacieho) nakoľko ich náhradu si neuplatnil žiaden z nich.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).